

P R Æ F A T I O
J A C O B I B O N F R E R I I.

UANTOPERE ad historiarum cum sacrarum, tum profanarum intelligentiam conferat topographiarum, locorumque situs cognitio, quantum ad rerum lectarum memoriam animo infigendam momentum habeat, nemo nisi inexpertus, & in re historica hospes ac peregrinus negaverit. Quocirca cum toties recurrant in sacris libris locorum, urbiumque nomina, quorum nisi notitia aliqua habeatur, necesse sit confusam rerum intelligentiam in animo generari, operæ pretium judicavi librum de locis Hebraicis, seu *Eusebii*, seu *Hieronymi* vocare velis, in quo sunt multa scitu utilia, & litterarum sacrarum studio futura non injucunda, in commodiorem ordinem redactum, edere.

Est autem hic liber primò ab *Eusebio* Cæsariensi Græcè scriptus: ut ipsemet *Hieronymus* in libri hujus præmio testatur, quem *Hieronymus* in eorum gratiam, qui sacrarum litterarum studio delectantur, in Latinam linguam sibi vertendum esse putavit: eum autem ita vertit, ut tamen de suo non pauca addiderit, nonnulla immutarit, quædam perperam dicta correxerit, ut vel in præmio ipse de se fatetur, vel ex libri hujus decursu colligi potest; cui utpote acerrimi judicii viro, & regionum illarum locorumque spectatori, imò annis pluribus in iisdem versato, magna fides haberi potest: ut plurimum tamen *Hieronymus* interpretis officio fungi se profiteatur. Fortè *Hieronymus* initio aliis characteribus sua adscripserat, vel asterisco notaverat, quæ postea, ut in hujusmodi sæpè accidit, in unum corpus cum *Eusebii* verbis confluerunt. Fuit quidem & ipse *Eusebius* in Palæstina diu versatus, utpote Cæsareæ Palæstinæ Episcopus; multa tamen argumenta sunt, quæ suadent *Eusebium* non eam fuisse nactum urbium locorumque notitiam, quam habuit *Hieronymus*. Fatendum nihilominus est non pauca in hoc libro desiderari potuisse, quæ *Hieronymus* vel aliis distentis occupationibus perficere non potuit, vel ei certè non libuit: igitur & nos operi huic nuperrimè manum apponentes studuimus in ea re opellam aliquam ponere, ut liber hic, qui alioqui videbatur implicatior, & propter confusum nominum propriorum ordinem multis futurus inutilis, quos videlicet difficultas quærendi inveniendique loca, quæ investigaturi erant, ab ejus usu, lectioneque averteret, omnibus divinarum litterarum, sacrarumque topographiarum studiosis usui esse posset.

Quæ autem in hac re præstiterimus paucis indicabo. In primis enim etsi nomina singula ab *Eusebio* & *Hieronymo* ad suam initialem, ut vocant, litteram sint revocata, ut puta omnia, quæ ab A incipiunt, in unum sint congesta, tamen quia & hîc sine ordine collocata erant, quibus eadem initio littera erat (quæ res loca annotata invenire volentibus & operæ & temporis dispendium non sine tædio pariebat) omnia ita ordine digessimus, ut exemplò quis nulla difficultate in ipsam quam investigaturus est vocem incurrat.

Secundò, quia urbium locorumque nomina sunt hîc è Septuaginta Interpretum versione desumpta, quæ sæpè non parum diversa sunt ab iis, quæ in nostra versione cernuntur, addidimus quomodo ea in versione nostra appellentur; ac deinde locorum nomina è versione nostra deprompta ad suas quoque initiales litteras, & loca transtulimus, ne, si ibi minimè quis reperiret, libri hujus usu & fructu fraudaretur. Nominum autem horum propriorum in nostra & Septuaginta Interpretum versione diversitas vel ex vocalium diversitate, vel ex alicujus litterulæ additione, vel detractio, vel litterarum transpositione, vel nonnulla vocum corruptione, vel alia simili nata est; ut qui hujus diversitatis principia, causasque ignoraverit, necesse sit eum in pluribus vocibus hære.

Tertiò, quia de his iisdem locis sæpè data occasione in commentariis nostris egimus, vel etiam postmodum fusiùs acturi sumus, in quibus nonnulla scitu digna esse possunt, loca